

Arrest

nr. 100 080 van 28 maart 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 20 december 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 november 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 februari 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 maart 2013.

Gehoord het verslag van toegevoegd rechter in vreemdelingenzaken G. de MOFFARTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat D. FORNACIARI, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché P. WALRAET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart een Angolees staatsburger te zijn, afkomstig uit de provincie Uige. U volgde middelbaar onderwijs in de Democratische Republiek Congo, waarna u een stage deed en begon te werken als koeltechnieker in Angola. Sinds de revoluties in de Maghreblanden, Tunesië zijn er in Angola mensen die dezelfde rechten willen opeisen. Eén ervan is M.N.(...), een onafhankelijke gedeputeerde die zich inzet voor de jeugd, samen met andere zangers, acteurs en jongeren die achter het idee stonden. Er werden meerdere manifestaties georganiseerd. U volgde dit vanop een afstand, was af en toe toeschouwer op de manifestaties. Na een incident waarbij uw moeder werd weggejaagd door de

politie toen ze water aan het verkopen was, besloot u zich meer te engageren. U begon samenkomsten te organiseren en jongeren te sensibiliseren. Via de worstelsport die jullie gezamenlijk beoefenden, kende u één van de veiligheidsagenten van M.N.(...). Hij bracht u met M.(...) in contact, en zo kwam het dat u gevraagd werd om ook deel uit te maken van de veiligheidsdienst van M.(...). Sindsdien zorgde u voor de veiligheid op verschillende manifestaties. De eerste manifestatie was op 3 september in Luanda. Het einde van dezelfde maand was er nog een tweede manifestatie waar u instond voor de veiligheid. Deze werd echter uiteengeslagen door de politie. Eén van jullie veiligheidsmensen werd gevangengenomen en moest namen noemen van anderen die bij dezelfde beweging waren. Andere gevangenen die u kenden, hoorden dat hij uw naam noemde. U besloot dat het veiliger was om onder te duiken in Cazenga. Tijdens de periode die u onderdook, waren er nog manifestaties, maar u nam er niet aan deel, u wilde wachten tot uw baard wat gegroeid was en u minder herkenbaar was. Op 3 november 2011 zou er een manifestatie zijn waaraan M.(...) ook zou deelnemen, dus u besloot opnieuw aanwezig te zijn. Er waren verschillende bekende mensen aanwezig die dag. M. (...) begon de mensen toe te spreken. De politie was aanwezig, controleerde de mensen, maar alles bleef rustig. Na ongeveer een uur werd u echter gearresteerd. U kreeg een doek in het gezicht geduwd en verloor het bewustzijn. Toen u weer bijkwam was u in detentie. U werd er erg slecht behandeld. Na twee weken werd u overgeplaatst naar de Comarca gevangenis. Hier was het iets rustiger, maar u werd nog steeds slecht behandeld. Zo slecht dat u uiteindelijk op 2 februari 2012 werd overgebracht naar het militair hospitaal. Er werd steeds herhaald dat u uw leven moest veranderen en de politiek aan de politici laten. Op 10 maart 2012 werd u ontslagen uit het ziekenhuis en kon u naar huis terugkeren. U had gezegd dat u niet meer zou deelnemen aan manifestaties omdat u zo slecht behandeld was, maar op 28 april nam u opnieuw deel aan een manifestatie. Deze vond plaats in Cacuaco, wat vrij ver van uw woonplaats was, dus u dacht niet dat men u zou herkennen. De manifestatie verliep rustig, maar vier dagen later kwam de politie u ophalen. Ze namen u mee naar het politiebureau en verweten u dat u toch opnieuw had deelgenomen aan een manifestatie en u werd op nieuw geslagen. Toen u naar uw cel gebracht werd bleek dat u de nacht niet zou doorkomen, waarop u naar het hospitaal werd gebracht. Een vriend van u kwam te weten waar u was, maar kon niet bij u komen. Hij sprak uw behandelend arts aan en deze regelde dat u met een collega van hem (dokter Christian), kon meegaan naar Europa. Al het papierwerk werd in orde gebracht en op 24 juni 2012 haalde dokter Cristian u op aan het hospitaal en ging hij met u naar de luchthaven. De volgende dag kwam u in België aan. U vroeg op 26 juni 2012 asiel aan.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaart op vier manifestaties in Luanda aanwezig te zijn geweest (zie gehoorverslag CGVS p. 12) als deel van de veiligheidsdienst van M.N.(...) (zie CGVS p. 9, 12). Er dient echter te worden vastgesteld dat uw verklaringen over deze manifestaties eerder vaag zijn en op verschillende vlakken strijdig met informatie waarover het CGVS beschikt.

Met betrekking tot de manifestatie van 3 september 2011 kan het volgende opgemerkt worden. U stelt dat deze plaatsvond op het Praça da Dipanda in Primeiro de Maio (CGVS p. 14). Gevraagd waar deze plaats zich bevindt, stelt u dat het een herkenbare plek is in het centrum van Luanda, waar ook het standbeeld van Agostinho Neto staat, in de buurt van de Estrada de Catete (CGVS p. 14). Hieruit kan men afleiden dat u het Praça da Independencia of onafhankelijkheidplein bedoelt (zie kaart administratief dossier). Op deze plaats vond er op 3 september 2011 inderdaad een manifestatie plaats (zie informatie administratief dossier). Uw beschrijving van deze manifestatie verschilt echter manifest met de informatie waarover het CGVS beschikt. U stelt dat de manifestatie georganiseerd werd door M.(...) Nkundo (CGVS p. 13). Ze zou geduurd hebben van 9u tot 14u en volgens uw verklaringen vonden er geen incidenten plaats (CGVS p. 14). Wel zouden leden van het SINFO (de interne veiligheidsdiensten, zie info administratief dossier) de mensen in het oog gehouden hebben (CGVS p. 14). Voor zover u weet werd er niemand geslagen of gearresteerd (CGVS p. 14). Uw verklaringen verschillen op belangrijke punten van de informatie waarover het CGVS beschikt. Zo wordt niet M.N.(...), maar een studentenbeweging genoemd als organisator van de manifestatie. Onder andere Casimiro Carbonu en Pandita Neru worden genoemd als studentenleiders en mede-organisatoren. Deze namen herkent u echter niet. M.N.(...), die u correct benoemd als een onafhankelijke gedeputeerde die een aantal ideeën van Unita aanhangt (CGVS p. 13), wordt in geen enkele bron in verband gebracht met de organisatie van deze manifestatie. De manifestatie van drie december zou tot 's avonds laat geduurd hebben, nog tot middernacht waren er demonstranten

aanwezig op het onafhankelijkheidsplein (door u Praça da Dipanda genoemd), zij werden uiteindelijk met geweld uiteen gedreven door de politie en door ongeïdentificeerde mensen in burger. Er werden op dat moment nog 18 mensen gearresteerd. Reeds voordien zouden enkele manifestanten gearresteerd zijn toen een deel van de demonstranten omstreeks 13u richting presidentieel paleis wilde marcheren om de vrijlating van Pandita Neru te eisen, die voor de aanvang van de manifestatie werd gearresteerd. Verschillende mensen rapporteerden aangevallen en mishandeld te zijn. (zie info administratief dossier) Het is dus zeer eigenaardig dat u stelt dat er geen incidenten plaatsvonden op deze manifestatie en dat u niet weet of er mensen gearresteerd werden (CGVS p. 14). Zeker aangezien u stelt dat u op de manifestatie aanwezig was ter verzekering van de veiligheid van alle aanwezige deelnemers (CGVS p. 14), zou u toch op de hoogte moeten zijn van gewelddadige incidenten en van arrestaties die plaatsvonden.

Daarnaast stelt u dat u eind september opnieuw in dezelfde functie van veiligheidsagent deelnam aan een manifestatie in Luanda. Uw beschrijving van deze manifestatie is eerder vaag. U stelt dat er op dezelfde plaats, op hetzelfde uur en om dezelfde redenen bijeengekomen werd als bij de manifestatie op 3 september (CGVS p. 15, 16). De datum van de manifestatie kan u zich niet meer exact herinneren. U stelt voor het Commissariaat-generaal aanvankelijk dat het op 28 of 29 september was (CGVS p. 12), maar bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) verklaarde u reeds dat het op 25 september 2011 was (zie vragenlijst CGVS, ingevuld door DVZ en door u ondertekend op 24 juli 2012). Geconfronteerd met deze verklaring stelde u dat u het niet meer weet en bevestigt u dat het de 25e kan zijn geweest (CGVS p. 12). Aangezien u zegt dat het een grote manifestatie was (CGVS p. 12), kan aangenomen worden dat u de manifestatie van 25 september 2011 bedoelt, daar er in de dagen erna geen grote manifestaties tegen de regering meer werden gerapporteerd. Volgens de informatie waarover het CGVS beschikt werd er eind september 2011 een (regeringsgezinde) tegenmanifestatie georganiseerd door het MPLA, in reactie op de manifestatie van begin september 2011. Deze pro-MPLA manifestatie vond plaats op 24 september 2011, maar hierover vermeldt u niets. De volgende dag wilden ongeveer 100 demonstranten een mars houden van aan het Santana kerkhof in Luanda tot aan het onafhankelijkheidsplein. Ze protesteerden niet enkel voor het aftreden van de president, maar ook voor de vrijlating van de 18 arrestanten die nog steeds werd vastgehouden sinds hun arrestatie op 3 september, waarover u, zoals reeds opgemerkt, niets vermeldt. De manifestanten op 25 september werden echter reeds na tien minuten tegengehouden door de politie, die stelde dat hun route niet goedgekeurd was door de lokale overheid. (zie informatie administratief dossier) Dit verschilt manifest met uw verklaringen, waarin u stelt dat de mensen afgezakt waren van Congolenses naar Primeiro de Maio (waar volgens u het Praça da Dipanda of onafhankelijkheidsplein is, zie CGVS p. 14). Nadat M.N.(...) daar ongeveer een uur had gesproken, zou de politie volgens uw verklaringen pas ingegrepen hebben.

Gezien uw verklaringen op verschillende vlakken verschillen met de informatie waarover het CGVS beschikt, hebt u niet aannemelijk gemaakt werkelijk deelgenomen te hebben aan de manifestaties in Luanda op 3 en 25 september.

Vervolgens stelt u gearresteerd te zijn geweest tijdens een manifestatie op 3 november 2011 in Luanda (CGVS p. 10), die eveneens plaatsvond op het Praça da Dipanda (zoals u het onafhankelijkheidsplein noemt, zie CGVS p. 14) in Primeiro de Maio. Op deze manifestatie waren volgens u verschillende bekende Angolezen aanwezig, zoals Luaty Beirão, Brigadeiro 10 Pacotes, Adolfo Campo en Adan Bona (CGVS p. 16). Eigenaardig genoeg wordt deze manifestatie, ondanks de aanwezigheid van (volgens uw verklaringen) verschillende bekende Angolezen, nergens teruggevonden in de informatie waarover het CGVS beschikt. Nochtans wordt er wel een manifestatie teruggevonden op 3 december 2011, en wordt Luaty Beirão in verband met deze demonstratie genoemd. Luaty wordt ook genoemd in verband met demonstraties op 7 maart 2011 en op 10 maart 2012. Bij de manifestatie op 3 december werd er door veiligheidsagenten in burgerkledij gebruik gemaakt van chemische middelen, wat u ook benoemt in verband met uw (verklaarde) arrestatie op 3 november. (zie informatie administratief dossier) Het is weinig waarschijnlijk dat over een – naar uw verklaringen - grote manifestatie (CGVS p. 12), die zou hebben plaatsgevonden in Luanda op 3 november 2011, nergens in de media gerapporteerd zou worden. Zeker aangezien er zoveel informatie kan worden teruggevonden over verschillende andere grote en minder grote manifestaties. Tenslotte zou u opnieuw deelgenomen hebben aan een manifestatie op 28 april 2012, naar aanleiding waarvan u opnieuw gearresteerd zou zijn, dit keer niet op de manifestatie zelf, maar vier dagen nadien (CVGS p. 18). U stelt dat deze manifestatie georganiseerd werd door de bevolking van Cacucaco (CVGS p. 18). U stelt correct dat er die dag gemanifesteerd werd in Cacucaco zelf, tegen alcoholisme en prostitutie (CVGS p. 18 en info administratief dossier). Volgens uw verklaringen verliep de manifestatie echter rustig. Verschillende

bronnen rapporteren nochtans dat de manifestatie in kwestie werd uiteengeslagen door de politie en door mensen die hun identiteit verborgen, maar gewapend waren met vuurwapens en pikhouwelen. Gezien uw verklaringen – opnieuw - op verschillende vlakken verschillen met de informatie waarover het CGVS beschikt, hebt u niet aannemelijk gemaakt werkelijk te hebben deelgenomen aan manifestaties in Luanda op 3 november 2011 of 28 april 2012. Aangezien de vervolgingsfeiten die u noemt volledig gebaseerd zijn op uw deelname aan deze manifestaties, kan men deze evenmin als geloofwaardig beoordelen.

Het geheel van bovenstaande vaststellingen maakt dat in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan worden vastgesteld.

Ter ondersteuning van uw identiteit en nationaliteit legt u een bewonerskaart van de gemeente Kilamba Kiaksi in de provincie Luanda voor. Dit verandert echter niets aan bovenstaande argumenten wat betreft uw asielrelaas.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchteling (hierna: de Vluchtelingenconventie) en van de materiële motiveringsplicht.

De Raad wijst erop dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag in beginsel bij de asielzoeker zelf rust. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

Het louter aanhalen van een vrees voor vervolging of voor het lijden van ernstige schade volstaat op zich niet om te kunnen besluiten dat deze vrees reëel is. De vrees van de verzoekende partij moet tevens gegrond zijn, dit wil zeggen dat zij niet alleen subjectief bij haar aanwezig moet zijn maar ook moet kunnen worden geobjectiveerd (RvS 22 april 2003, nr. 118.506; zie ook: P.H. KOOIJMANS, *Internationaal publiekrecht in vogelvlucht*, Kluwer, Deventer, 2000, 354). Er is slechts sprake van objectivering onder de drievoudige voorwaarde dat de feiten die aan de basis liggen van de vrees bewezen worden geacht, dat er een causaal verband bestaat tussen de feiten en de vrees voor vervolging en dat deze vrees op het ogenblik van het onderzoek nog actueel is (S. BODART, *La protection internationale des réfugiés en Belgique*, Brussel, Bruylant, 2008, 171-172).

De verzoekende partij stelt dat hij lid was van de veiligheidsdienst van M.N.(...). Als deze vraagt deel te nemen aan een manifestatie kan het voor hem lijken dat M.N.(...) de manifestatie heeft georganiseerd

terwijl deze oorspronkelijk zou uitgaan van een studentenbeweging. De duur of grootte van de manifestatie of het gebruik van geweld is ook afhankelijk van de concrete situatie van de verzoekende partij die eventueel geen geweld gezien heeft of de manifestatie vroegtijdig verlaten heeft.

Deze motieven overtuigen niet. De bestreden beslissing wijst erop dat M.N.(...) niet teruggevonden wordt als (mede)organisator van de betoging en redelijkerwijze kan van verzoeker verwacht worden dat hij op de hoogte zou zijn dat er incidenten plaats hadden tijdens een betoging en er mensen gearresteerd werden ook al heeft hij dit niet met eigen ogen gezien. Terecht stelt de bestreden beslissing dat de verklaringen van verzoeker over de manifestaties waaraan hij deelgenomen zou hebben vaag zijn en dat hij zijn deelname niet aannemelijk maakt.

De Raad stelt vast dat de verzoekende partij zich beperkt tot het op beknopte wijze herhalen van eerder tijdens het gehoor voor het Commissariaat-generaal gegeven verklaringen en het ontkennen van de motieven van de bestreden beslissing. Het louter herhalen van de asielmotieven is echter niet van aard om de motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten. Het komt aan de verzoekende partij toe om de motieven van de bestreden beslissing met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen. Daar waar de verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing herhaalt en ontkent kan de Raad afleiden dat zij het niet eens is met de bestreden beslissing, maar dit is geen weerlegging van deze motieven en ook geen dienstig verweer. De Raad schaaft zich achter de motieven van de bestreden beslissing.

De verzoekende partij heeft haar asielrelaas niet aannemelijk kunnen maken. Dienvolgens kan er evenmin geloof worden gehecht aan de aangehaalde vrees voor vervolging overeenkomstig de criteria van het vluchtelingenverdrag waardoor zij zich zodoende ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van haar relaas teneinde aannemelijk te maken dat zij in geval van een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet. De verzoekende partij brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in haar land van herkomst sprake is van ernstige bedreiging van het leven of de persoon van burgers als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Er zijn geen elementen in het rechtsplegingsdossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 vreemdelingenwet rechtvaardigen.

Er zijn geen redenen voorhanden om de bestreden beslissing te vernietigen en aanvullende onderzoeksmaatregelen te bevelen op grond van artikel 39/2, §1, 2° van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig maart tweeduizend dertien door:

dhr. G. de MOFFARTS,

wnd. voorzitter,
toegevoegd rechter in vreemdelingenzaken

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

G. de MOFFARTS